

Zamyslenia na týždeň po 26. nedeli po Svätej Trojici

Pondelok 26. novembra 2018

Piesne: ES č. 697, 700

Text: 5M 34, 1 – 8

„IPotom vystúpil Mojžiš z Moábskych stepí na vrch Nebó - vrchol Pisgy - naproti Jerichu, a Hospodin mu ukázal celú krajinu Gileád až po Dán, 2i celú krajinu Naftáli, i krajinu Efrajima a Menašeho a celý kraj Júdov až po Západné more, 3aj Negeb a Okolie Jordánu, údolie Jericha, Mesta paliem - až po Cóár. 4A Hospodin mu riekol: Toto je krajina, ktorú som prisahou zaslúbil Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi, keď som povedal: Tvojmu potomstvu ju dám. Dovolil som ti vidieť ju na vlastné oči, avšak do nej nevojdeš. 5Potom služobník Hospodinov Mojžiš zomrel tam v Moábsku podľa slova Hospodinovho. 6A On ho pochoval v údolí Moábska naproti Bét-Peóru. Avšak do dnešného dňa nikto nevie o jeho hrobe. 7Mojžiš mal stodvadsať rokov, keď zomrel. Jeho oči neoslabil, ani jeho životná sila nezmizla. 8Izraelci oplakávali Mojžiša tridsať dní na Moábskych stepiach. Tým sa vyplnili dni smútočného kvílenia za Mojžišom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Záver cirkevného roka je pre nás výzvou myslieť na posledné dni nášho života v zmysle piesne na dnešný deň. „Zo všetkých dní ten bude najťažší, keď koniec príde a smrť k nám vkročí, telo sa v hrobe na prach obráti, duch však nezhyne, k Bohu sa vráti.“ (ES 697, 3) Záver v nádeji a istote – to je cesta pokorného Božieho služobníka Mojžiša, ktorý prechádza rôznymi etapami života, aby vstúpil na cestu pokory. „Mojžiš bol omnoho pokornejší ako všetci ľudia na zemi.“ (4M 12, 3) Keď čítame správu o jeho smrti, vidíme jeho vitalitu a istotu viery, v ktorej chápe, že Boh naplní zaslúbenia dané otcom, a on vidí budúcnosť, pre ktorú pripravil jasné usmernenia. Biblia nám odkrýva aj všetky náročné situácie tohto Božieho muža od narodenia až po smrť, aby sme si uvedomili, že napriek ťažkostiam, ktoré doliehali na jeho život, nestal sa z neho zatrpknutý starec. No nespráva sa tak, že po mne potopa, ale vychoval svojho nástupcu Józua a bol mu na ceste života viery príkladom. To všetko, čo musel niesť a zvládnuť, dokázal len preto, lebo bol blízky svojmu Bohu, rozprával sa s Ním tak, ako nikto z ľudí (5M 34, 10) V mystike tohto spoločenstva – vzťahu viery – je ukryté tajomstvo jeho múdreho vedenia, ale i pokojného zomierania, lebo vedel že ide domov – do nebeského Kanaánu. Pri tomto pohrebe (ak to tak môžeme nazvať) chýba hrob. To preto, lebo by sme z tohto miesta urobili pútnické miesto... Ale uctiť si Mojžiša znamená žiť v pokore

a v bázní pred Hospodinom. Mojžiš nemá byť pripomínaný na hrobovom mieste, lebo je živý a aktuálny v zákone. Učiť sa od Mojžiša znamená žiť v pokore a v bázní pred Hospodinom. Byť v pokore viery pripravený na záver nášho života v nádeji a istote, znamená vyznať s apoštolom Pavlom: „Lebo mne žiť je: Kristus, a umrieť: zisk...“ (F 1, 21) Pán Ježiš Kristus nám otvoril dvere života. On je pre nás životom, nádejou, vzkriesením, cestou k Otcovi. Ten najťažší deň je v Božej kompetencii. Nezabúdajme, že večný život sa začína už tu na zemi v úprimnom a pokornom nasledovaní Pána Ježiša Krista. Amen.

Modlitba:

Všemohúci a večný Bože, chválime Ťa a ďakujeme Ti, že si založil svoje kráľovstvo v tomto svete pomínutelnosti, bolesti a smrti. Ďakujeme Ti, že sa až dosiaľ zvestuje Tvoje evanjelium a zhromažďuješ svoj ľud. Vo svojej milosti nám pomáhaj v odvahe viery svedčiť o nádeji a živote, ktorý si nám daroval v Kristovi. Zmiluj sa nad nami, obnov svoju cirkev mocou Ducha Svätého a pretváraj naše srdcia, aby sme patrili Kristovi, ktorý je našou nádejou v živote a raz i v hodine našej smrti. Amen.

Mgr. Ján Bakalár, zborový farár v CZ ECAV Prešov